

Landskap: Småland. Upptecknat av: Carl Viking,
 Härad: Uppvidinge, m. f. Adress: Furåkra, "Kråksmåla
 Socken: Klghult, m. f. Berättat av: Lantbr. Ins. Jönsson.
 Uppteckningsår: 1941. Född år 1899 i Klghult socken.

Uppteckningen Utgör omedelbar
 fortsättning om gammaltida
odlingsmetoder, sädd, m. m.
 mossodling i potatis & rovor

Vol: 3.

Fidor: 85. — 80.

Färdig & Blad teckningar s. 27-33

Mossodling; potatis och rovor.

s. 1-33.

55.)
Obs! Mossadlingarna, hos oss, sänder
faller i L. huvuddelar. Vi tala om
"skogsmassar" och "här eller madmor-
sar". Aldrig äro skogsmossarna,
ty dom vora ej så vattensjuka.
Det var tvärare odla skogsmassar.
Obs! Men dom krävde inte så hög-
ligt avlopp, ty vattentillförseln
var avsevärt mindre. När en
skogsmasse fått "utfall" (såvida
primitiv kanal) så lades den
tillhänkta odlingen i skiften, som
hette "Mossarutor". Mellan varje ruta
gravdes "spärdiken" med en lag-
vid av 80. tum. Om all djupa och
bottenvidd 12. tum. Obs! Jag har
själv i min krafts dagar "dikat och
hoackat skogsmosse". Runt omkring

56.)

ACC. N:R. M. 7621:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

hela massodlingen grav man
ett smalt dike, som hette "Land-
dike." "Spärdikena ställdes givet-
vid så att deras utlopp vekte med
kanalens utlopp, som inuti odling-
en fortsattes an ett s.k. Stordika
i samma vidd och djup, som
kanalen = (Uppslut.) Planritning (li-
ka för skogsmosse, härr eller små) se
teckning n: 15. Förklaring över be-
mälda Planritning "1. 1. 1. 1. År Land-
dikena." "2. År Stordiket." "3. Lär vid-
lager (Uppslut) = (kanalen), som där
går igenom icke Luffad." "4. Alla
pyrarna beteckna d. s. k. "Spärdike-
na." "5. Alla femorna beteckna
d. s. k. Mossarborna." — Obs! I en skog-
mosse växer på tuvarna mellan

vattenpölarne; som torrlagts. Furor,
grånar, björkar, alar och vidsmår.
Stett måste ikull och opp med röt-
terna. Särkile finna stubbar ef-
ter gamla furor, s.k. "Morspöre." Ä-
ven densa stubbar måste opp.
Se verktyg, som gagnades vid ad-
ling av skogsmasse i gammal
tid vara förmämligast "Morspösa"
(en stor, bred, hacka med skarp
egg, så man kunde godt hugga
av färska trädrötter. "Morspösa" i
perspektiv, se teckning N: 16, V. Säre-
hövdes en vanlig s.k. "Ikkörpösa" att
avhugga torra rötter med. Särkile
"Våg och Brötpall" likasam vid
adling av åker. Siskunnanda
don att bryta opp stubbar med.

58.)

ACC. NR. M. 7621: 4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Obs! När man odlade skogsmassar
så pälles ej träden försk med eja
och stubbarna sen uppstagas nej;
man hugger av trädets rötter först,
sen går det lättare att på icke
trädet jämte en del av vid stam-
men kvassittande "rotvalv".
Träd, buskar, rötter och stubbar jäm-
te torvorna opphackades eller opp-
brötas och lades träden med top-
parna åt ett håll, torvorna fin-
ga falla kuru sam hälsk, men
man borde hacka små torvor.
Person, som hackar skogsmas-
se i gammal tid, se teckning
nr 16. Obs! När träd och buskar och
torvor voro torra, så skulle dem
Brännas Absolut lika, som vid

59)

ACC. NR. M. 7621:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

förut beskrivna "Fällebränning".
Obs! Vad som ej gick att Bränna mår-
ke räddas bort från "mossarutorna".
Man gagnade här intet de smid-
da skammarna till gärdsgård; utan
odlingen kringgårda des med or-
dentlig "Iridgård". Vanligen råd-
des att börja med havre; man
handsädde. så krattade man
ner havren med vanlig "Fäl-
lekratta" eller och gammaltida
"knaggaharu". Så "Bolkades" (välh-
rades) med en s. k. "Sragbolt"; som
drag av 2 personer. Marsten var
ej nog förlagd att låta sig
arbetas med Sragbolt. "Sragbolt"
se teckning n: 17. 2. Grödseln kör-
des ut på mostadlingen då fjä-

60.)

ACC. NR. M. 7621 : 6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

len låg i jorden och marken var
snötäckt, man lade gädden i en
stack och höjde den med gran-
ris. Sen kort före påsken, så bu-
ro 2. personer ut gäddan i "Iken-
bär" (se teckning N: 18. 2.) och sprid-
de den på mossareborna. Detta om
"skogsmoss". — Torrlagt skarkärr
eller Mad behövde ej brännas.
När sådan var indikad lika-
som skogsmoss. så borthuggs
med mossa alla vittmossställen.
Sen hackades torv efter torv den
fylltänkta odlingen, och torvor-
na vändes och jämnades, så od-
lingen fick helt opp dyfjorden. Sek-
la hette aft "Iwartulända", Göds-
ling och sådd lika som skogsmoss.

61.)

ACC. N.R. M. 7621:7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Y' brev från Folkminnesarkivet i Lund
(av den 10 juni 1941.) vart det mig till-
sagt att fortsätta b.a. med närings-
livet inom jordbruket hos oss från
gammal tid. och då särskilt lägga
vikt vid gammaltida råva pata-
lisodling, vilket skall hörsammas
vadan jag härmed fortsätter Öpp-
teckningar om gammaltida odling
och sådd hos oss enligt fädernas
nysagor. — Egen reflex! Y' den myc-
ket intressanta och lärorika tid-
skiften "Folkminnen och Folkpau-
kar" har jag b.a. läst om sådd
och "såddmärken" från olika orter
i vårt Land. Det är särceget vad
den gamla folktron värlade ä-
ven i detta avseende. Något lik-

62.)

ACC. N:R. M. 7621:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

nande bör även kamma arkivet
tillgoda från våra orter. Men in-
nan jag skriver vidare vill jag i
korthet komplettera den förut be-
skrivna pavadlingen på svege-
land. I medlet av juli så "kyp-
des" "Fällaravorna". S. v. s. Man hacka-
de mera jord infill de små kam-
poster vari man planterat präna.
Alltså lika som kypning av pa-
tater. Sätta för att "Raven skulle
gå tillräckligt med jord att
växa uti." OBS! Platt en röv i
varje kampost. ty kort före mid-
sammar "Fällarades" rövorna.
S. v. s. att det kunde av präna växt
opp mera än en planta, då upp-
rycktes den svagare, men den

63.)

ACC. N.R. M. 7621:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

kräftigaste fick givetvis kvar-
stå. Skördediden av "Fälleroxor"
inföll på hästen i medlet av
akthober. Detta tillgick så att
man fattade om "Blaskan" (samt-
liga blad och med ett ryck stöt
upp rovan och kastade den
i små högar. Här och var i
Fällan. Sen skar man med kniv
bort blaskan från rovan. blaskan
dugde färsk gott till föder åt
korva. Huru rاورها hemtrans-
porterades är beskrivet i föregä-
ende likaså huru den förba-
rades över vintran. Obs! Jag min-
nes blott lifet fälleroxor. Det var
hos farbror Nils i Björkåsa i
Älgkultssocken; ty där höll man

64.)

ACC. N:R. M. 7621:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

fäst med det gamla länget i våra
örter. Farbror gagnade sina Fäll-
ravor till kreatursfoder. Obs! Obs!
Set besynnerliga är att sedan man
man slöt med Svedjeland, så
upphörde den gamla sortens ra-
vor hos oss. Se liknade mycket
kålrätter, men våra mera tillpat-
tade än dessa ovanifrån sedda.
Sen del av Fällerravan, som var
ovan jord var röd. Se teckning
N: 18. Obs! Före Potaternas tid
i vårt land så gagnades Fäll-
ravor till föda åt vår allmog,
så då våra dessa ravor in-
till i nämnvärd utsträckning
åt djuren. Ravorna spektes i
Pakugnen och ätos till fläsk och

65.)

ACC. N.R. M. 7621 : 11.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

fläskspad. Det var hos farbror Nils
jag vid ett tillfälle åt "Elguspekta
pällerravor." Det var jag som erwi-
sades med farbror Nils jag fick
smaka denna fädernas regamma
mat. Abs! Nog gunga ravorna
att äta, men inbet vora de när-
melseris med vad våra välma-
kande potater ära. Men det gam-
maltida folket var inbet bost-
skänt, som vi envar i mufis
ära. Men "bladet vänder sig för-
visso, vi tvingas taga skeden i
den vackra handen," Det duger
inbet att smucka. — Nu ska
jag spara litet med att tala om
potatissättning och deras vård
tills jag talar vidare om rådden.

66.)

ACC. N:R. M. 7621 :12.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Råg till höstrådden gagnades Fällersjö
som var importerad till oss först
genom köpmän i Kalmar och var-
de det vara "Stika Finlandsråg från
standen Wasa därstädes. - Efftersom
man i äldre tid inte hade på
mycket odlat, som i nutid, så
var det föga med "Trädor och in-
sätningar (= S. v. s. klävervall) Trädor
vara av 2. slag "Ödepräda" där jor-
den låg osädd från hösten till föl-
jande sommars i augusti, men redan
före midsommars, så började man
med "oxar och ärder ärja prädan.
Andra sorts präda var klävervall,
där man 3. somrar å rad skör-
dat kläver och timotej. Men den
måste ärjas med ärder och oxar. Det

67)

ACC. N.R. M. 7621:13.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

var ett styvt arbete, känk om den
ägh en nufida, vanlig plag för dra-
gare. Men måste dam ut på åkern
alla i gården och slå sänder korvar-
na med vanliga potatishackor,
innan trädan kunde karvas.
När så omsider man karvat så
kördes ut gödsel på åkern från "Fä-
husdungen." Gödseln spreddes och
de större kockorna sönderslags.
Slem myllades dungen ner med
årder, man körde då tvärs över
de förut varande fårona. Obs!
jord och gödsel blandades härige-
nom bättre, men det var även av
vikt att körsärja by sen "Ika sig
åkern mot all förgäring. Att melgrä-
va ett harben i åkeris mitt var

68.)

ACC. N.R. M. 7621:14.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

och ett gott skyddsmiddel. Teckning
N° 18. A. visar oss ett gammalt oxädd.
Obs! 1. är visen. 2. är ärderpinnen. 3. är
ärderkilarna varmed man reglerade
ärdrets djupgående. 4. är det ena av
de två ärderörarna. 5. är ärderhälen.
6. är myllet. 7. är ärderbilen, som var
av järn och stålslätt. 8. är ärder-
slåu. 9. är ärderstängen. 10. är drag-
pinnarna. — Teckning N° 18. C. visar
oss ett gammaltida oxok. 1-1. är oket
2 $\frac{1}{2}$ aln långt av krokuxen björk. 2-2.
äro okfistarna i vilka dröppinnar-
na i ärdret fästes. 3-3. är de två
okstickerarna. 4. 4. äro klavaköpparna.
5-5 äro hornfyglarna vars läderrem-
mar vid x lades om oxarnas horn.
N° 18. a. visar oss den 1 $\frac{1}{2}$ aln långa oxbäm-

69)

ACC. N:R. M. 7621:15.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

men, som var av lingarn och
i vardera av de två ändarna
var försedd med en liten järn-
ring. 1-1 är oarbämnad, 1-2 är ring-
arna. Hur många Ohades bör
ses. Det är hårt när svårt att be-
skriva. Nu borde frågas, betedde Ni
inför jorden med hästar i Edertrakt?
Något, men mest jagades hästen
på färdvägar. På slättlandet t.ex.
Sädra Skåne äger arkivet näcker-
ligen uppgifter om hästens bruk vid
jordens körslor. Särfor går jag för-
bi detta hos oss. Men fråga Särfor,
att jag inför vet det; ty det var en
fettaktig tra, men det blir allt för
vidlyftiga uppteckningar, då Ni
ju redan äger så mycket om gammalt

70.)

ACC. N^o.R. M. 7621:16.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

jordbruk-Alltså. — När åkerns gä-
sel var merärd så karvades förs
fårorna med en gammaltida "Frä-
hav" vars pinnar vora av ask-
trä. Träpinna harv aldrig se teck-
ning n° 19. b! Sijörande Karvdrag
för oxar, se n° 19. c! Obs! När bonden
sådde sin säd; så delade han
åkern i "Kvar" genom att rita ränder
i jorden med en "Fjärjeskrak." Se teck-
ning n° 19. d! Satta för att han ej skulle
så på varannat. Låskäppan het-
te "Gäding." Ränderna vora av ek
och botten plättad av spingade
ekskenor. Gädingen bars under såd-
den i en läderrem om halven och
vänstra handen höll upi möttak-
ta Bågen och säden utsådes med

71.)

ACC. N.R. M. 7621:17.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

högra handen. Smäländs bande
sår sin såd i gammal tid, se
teckning n:o 20. e. I gammal tid
var sådden förbunden med vid-
skepliga bruk i våra orter. Jag kan
ej uppteckna allt, ty det blöve för
vidlyftigt. Skall blott uppteckna,
att det ansågs nödvändigt att ha
"Fingerstål" (Stål av vertyg t. ex. Lje, som
gått ränder mot den arbetandes
vilja.) Detta för att "Fjollmor" annars
gick asynlig framför såringsman-
nen och höll upp sitt förkläde och
infångade "Säsa" sådes det, men
iaktog man bemälda försiktighet,
så maktade han inf. Likaså sattes
i sista gödset, som kördes till
åkeren grenas av ränne. Detta sattes

i åkern efter plöfad sådd och frö-
des skydd för "åkersnigel och rådmusk"
= (små skadedjur som äto upp den
spåda rågbrödden.) När åkern var
sådd harvades den åter med Prä-
pinnaakareca; ty rågen nervylle-
des med korn, men korn nervylle-
des med ärder. De gamle sade,
att "råg skulle myllas grunt, men
korn djup, man skall så råg
när det ryker, men korn när
det dryper." S. v. s. att råg borde
sås i torrt väder, men korn då ju
den var våt. När rågen varit myll-
lad kördes fåra med ärder runt
hela åkern, den fåra hette "Re-
nafår." Obs! likaså på plattor i
åkern som lutade äjdes sk. vatt-

73)

ACC. N:R. M. 7621 : 19.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

enfäror på cirka 4 alnars avstånd
från varandra. Alla dessa föror
räfnades, så dam voro öppna och
vacka. Och härtill gagnades en van-
lig präpinnaäfska. "Vattenfärorna
utnyttjade i renafäran." Förefter
skattades jorden av från stenar
som lågo i jorderynet och sopa-
des med en björkriskvast. Detta
hette att "Skänka" stenarna. Vi för-
stå, att den råg, som fallit i den
grunda jorden, som täckte ste-
narna, visserligen grott men
snart förtorkadt. Färefter "Böl-
lades Eikern med en större Böl"
som dragas en häst. (Bolk)
-(välk.) var av en rätt grön Ek-
stam och skacklen av björk.

74)

ACC. N:R. M. 7621:20.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sedan var då åkern skufvådd.
 Obs! Obs! Var det flubbåker som skulle
 besås med hästråg så kördes gäd-
 seln dit och spriddes på skubben
 likasom å träda, och myllades
 gädseln med årder, men åkern
 ärjdes blott en gång, och förfors
 sedan i allt, som ännu sådd av
 träda apptecknat är. Obs! Trä-
 da borde helst besås tiden 24.de au-
 gust — förste september. All sådd
 av hästråg borde vara sådd
 till 10.de september. Men råg kunde
 sås vackra hästar i "grändagar-
 na" = (tiden 1.^{sta} Nov: Kom. 6.te Novem-
 ber) men denna sådd var ej så
 bra, ty "rågen hant ej skjuta mer
 än ett blad" och var ej så vinter-

75.)

ACC. N:R. M. 7621:21.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

hårdig. Dessa oppgifter i huvudsak
efter min fader, som var en jord-
brukare av s.k. "Gamla Skammen"
efter Småländs metod. — Obs den
jord, som skulle besås nästkom-
mande vår måste i viss mån
förarbetas. Man satte litet curis
i årdret mellan årdrets äran och
årderstån och körde stora fåror
därmed i åkern. Detta hette att
"sträka" åkern. Sen fingo de stora
fårorna namnet "kammar." Obs!
När jag nu omedelbart går attkri-
va till värsåden, så måste jag
först nämna i korthet om den
"Teckräkningen" — (om tiden 13 veckor
från klockan 12 natten till den 6te
april, som hette Gamla "Vårfrunatten"

"Fräs det då på ansväret, som ett
dåligt becke enär de gamla då för-
uttråg en torr och frävig församling.
"Veckoräkningen" slöt kl. 12. med "E-
ne vecka" matten till den 13de juli,
som i vår almanack bär namnet
Jacb. Man började räkna tiden med
13de vecka och räknade på avigt
t.o.m. "Ene vecka." Jag måtte säga
detta, ty våra gamla landtmän
hölla flytt på det eller det rådet
slaget borde på den eller den veckan
i Veckoräkningens tidsperiod.
Obs! Vidare många gamla märken
varan den brannmande skörden be-
ståndet behöves jag ej oppräkna,
ty Folkminnesarkivet i Lund har
redan dessa oppreckningar från

77)
mig. — Var våren vacker, så började
man sedan i 12te vecke köra i
jorden. Man "spräckte kammar-
na." S. v. s. åryde mitt i tu d stora
fårorna, som åryts på hästen. Sär-
sker härvades i åkern. Sedan göds-
lades den på rätt, som förut
beskrivet är. Först sådes Vårågen
i slutet av 11te vecke och början
av 10de. Nu kunna Höglärde vilja
fråga, "Huru tjäckt utvädde Vi
rågen?" Svar: "Tjode rågen minst
90% grobarhet. så var det tillräck-
ligt med 3. korn på oxftet." S. v. s.
3. rågkorn på en yttid så stor,
som oxens två klövar. — Vårå-
gen sådes i den spridda gödset
och härvades 2. gånger om det

skulle vara riktigt bra. Sedan för-
fors f.ö. absolut lika som vid rädd-
an hästräq. Obs! Vete räddes ej näm-
värk hos oss i gammal tid. — 9^{de}
veckan skulle kläver och timotej-
frö utsås i hästrägen i sådan å-
ker, som skulle ligga i Träda" och
där skulle bli va klävervall. Trä-
et uträddes tidig på morgonen
medan råbradden var fuktig.
Det gräddes fast utan att myllas
och man kunde givetvis inte
mylla det heller. — Havreräkren
arbetades på samma sätt som
äkrer till värträq. Men havren
harvades infet- (myllades) infet
i regel med hvar hos oss utan
medel ett 3-billaärder, som var Tri-

89.)

ACC. N.R. M. 7621:25.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ringelformat. En liten bill i varje
hörna av den triangelformade ra-
men. Fä. var det det av björk Björk
men ärderstängan av gran. Färor
na bliva så små efter detta är-
der, så man behöfve intet kar-
va sedan med präpinnahav.
Sedan var arbetet absolut lika,
som hittills beskriven sådd. Men
vad gäddelu bekräffas. "Tre billa-
ärder" se teckning n:o 21. f. Obs! Nu
komma vi till 8de "Teckna," som
hetta "jörpäänevecka." och där vil-
ja vi särskild dröja tiden 11-17. Maj
enär det enligt meddelande från ar-
kivet är av vikt med noggranna
opppteckningar. Skeris beredning.
Först "Spräcktes" förut antalade

80.)

ACC. N:R. M. 7621:26.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Rammar." Sen harvades tvärs över
desa fåror. Sedan ärjdes jorden i
små fåror tvärs över förutva-
rande "Rammar" och sedan har-
vades åter med träpinnaharven.
Obs! Det har varit och är stor fördel
att potatisjorden hålls väl luckrad.
Potatisen förslades till åkeren
i en vanlig rengjord "Sygekärra".
De större potatiskern ihudelades
först med kniv, och man må-
te nogga tillse att det fanns "Öjen"
= (Bröddar) på båda halvorna.
I en likadan "Sygekärra" köades
färgäddsel till åkeren, ty denna
gäddning ansågs vara synnerli-
gen lämplig gäddning för potatis,
och däruti hade på denna rätt.

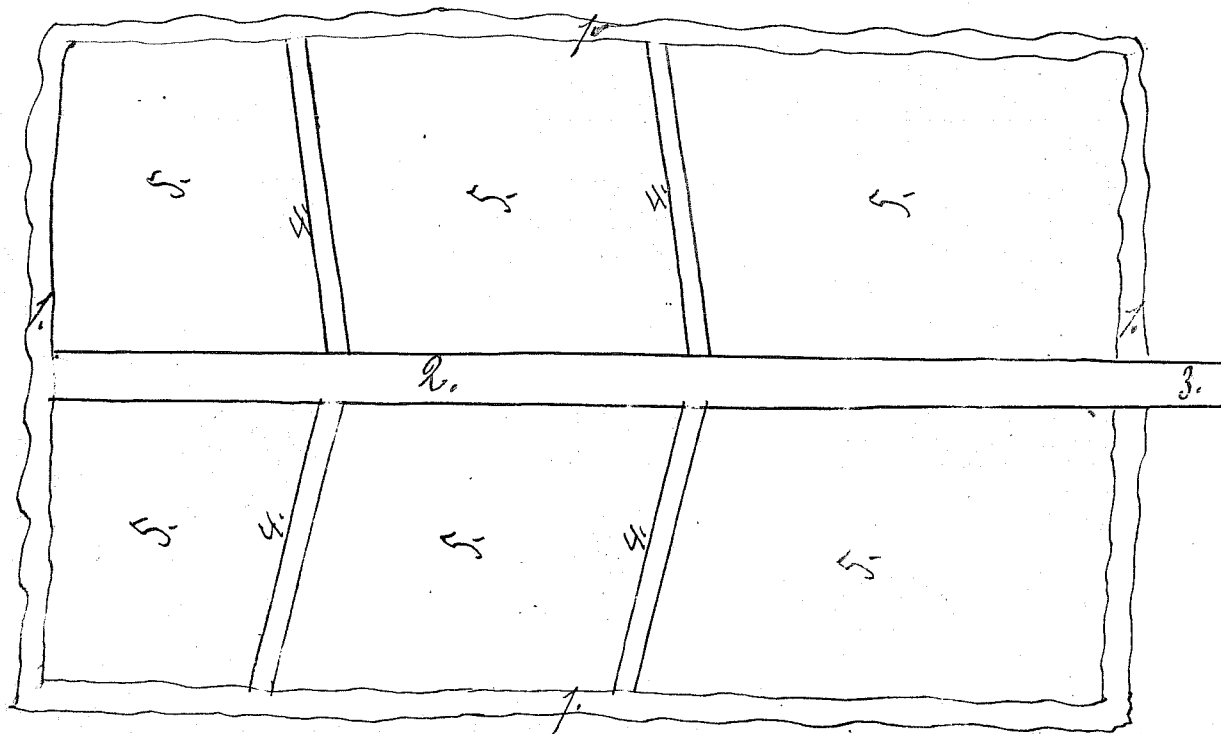
ACC. N:R.

M 7621:27.

Landskap: Småland Upptecknat av: Earl Viking
 Härad: Uppvidinge m.f. Adress: Turåkra, Kräkmaå
 Socken: Bjghult m.f. Berättat av: Lautbr: Thak Jansson
 Uppteckningsår: 1941 Född år 1882 i Bjghult m.f.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

N° 15. Planritning över odlad, gammaltida
 Mosse. Läs i anteckn: sid: 56!

ACC. N.R. M. 7621:28.

Landskap: Småland. Upptecknat av: Earl Viking
Härad: Elfviginge m. f. Adress: Turåkra, "Kråksmäla".
Socken: Älgheult m. f. Berättat av: Louise Trak Jansson
Uppteckningsår: 1947. Född år 1829, i Älgheults socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

N° 16. f. Odling av skogsmare i gammal tid. Motiv från Älgheult.

Skriv endast på denna sida!

N° 16. f. "Skogsmare" i perspektiv.

ACC. N:R.

M. 7621:29

Landskap:

Småland.

Upptecknat av:

Carl Viking

Härad:

Uppvidinge, m. f.

Adress:

Turåkra "Kråksnäs".

Socken:

Råghult, m. f.

Berättat av:

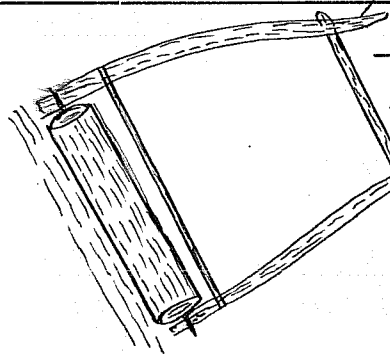
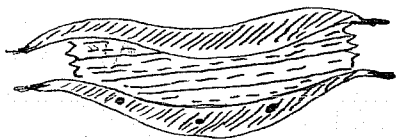
Lantbr: Erik Jansson, m. f.

Uppteckningsår:

1941.

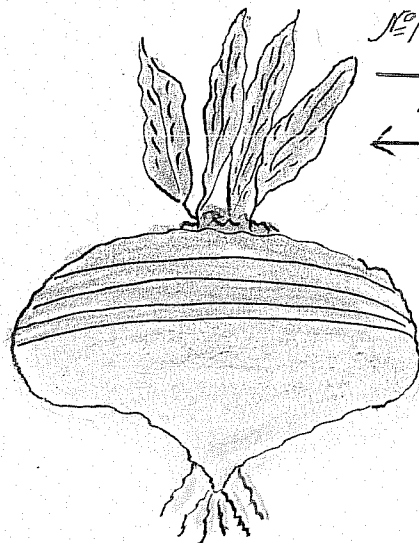
Född år

1829 i Råghult socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVN^o 17. Gammaltida "Skenbär".
redd rött avanipräg.N° 17. G.

Gammaltida

"dragbäck."

N° 17. G. Gammaltida
"Fälleraa."

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 7621:30.

Landskap:

Småland.

Upptecknat av:

Carl Wiking

Härad:

Eppsvidinge, m. f.

Adress:

Suråkra. "Präkkmåla.

Socken:

Roghults socken, n. f.

Berättat av:

Lantbr: Erik Gustav.

Uppteckningsår:

1947.

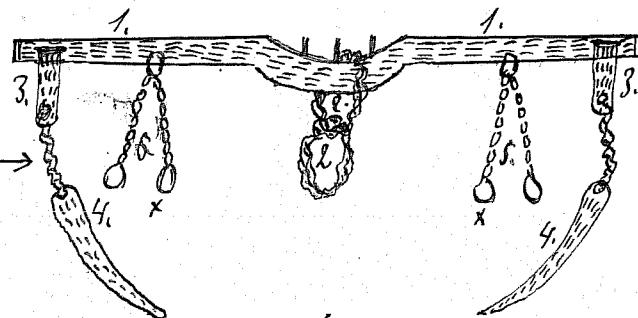
Född år

1822.

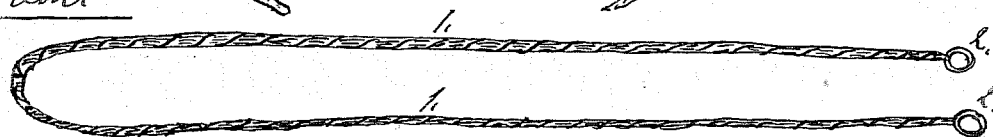
i Roghults socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

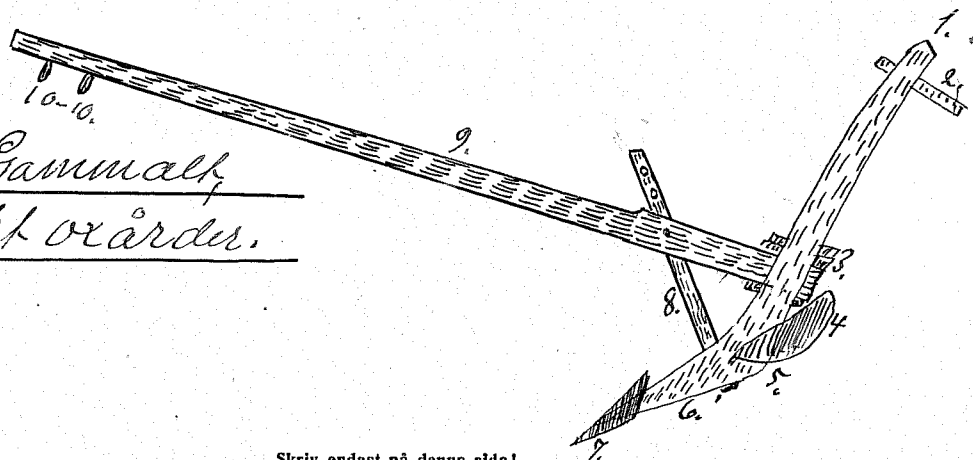
N° 18. G. Gam-
maltida, små-
ländskt oråke.

N° 18. a. Orfäm.

N° 18. A. Gammalt,
småländskt oråder.

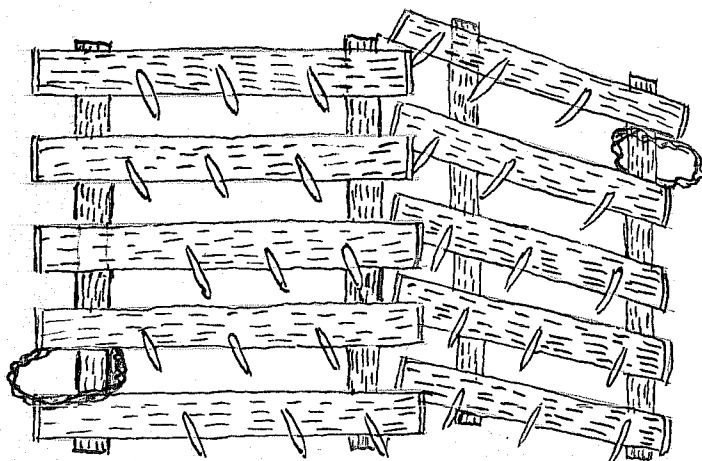

ACC. N:R. N. 7621:31.

Landskap: Småland. Upptecknat av: Carl Wiking
 Härad: Uppvidinge, m. f. Adress: Furåkra, Kräkumåla.
 Socken: Älgshult, m. f. Berättat av: Lantbr: Jakob Jansson.
 Uppteckningsår: 1941. Född år 1822. i Älgshults socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

N: 19. b. Gammal Träpinna-kara.

N: 19. c. Karvet drag för oxar. →

N: 19. d. Färjeskroksalvarens skafva trä. →

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R

M 7621:32

Landskap:

Småland

Upptecknat av:

Erling Wiking

Härad:

Uppvidinge, n. f.

Adress:

Furåkra, Kråksnäs

Socken:

Råghult, n. f.

Berättat av:

Lantbr. Yrak Jansson

Uppteckningsår:

1941

Född år

1822

i Råghults socken

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

N: 20. c. Smålands-
bände Rår, enligt
gammal metod.

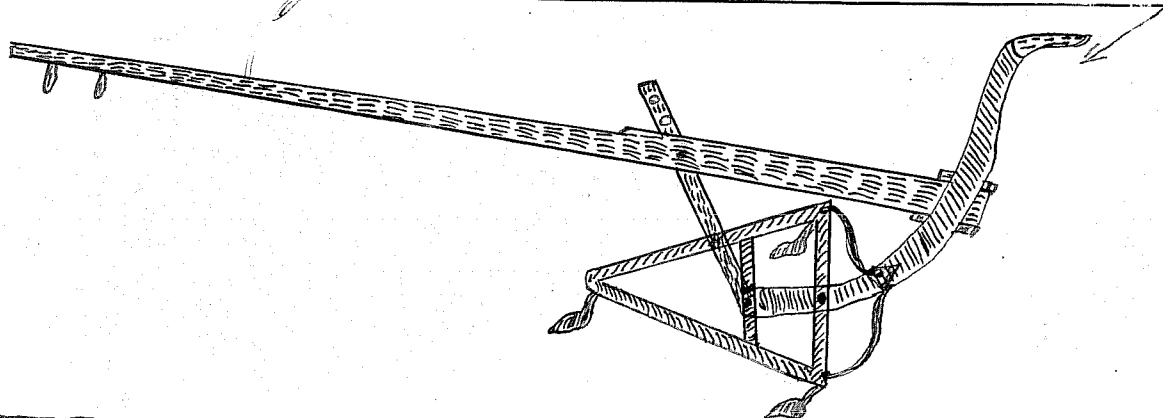
Skriv endast på denna sida

ACC. N:R. M. 7621:33.

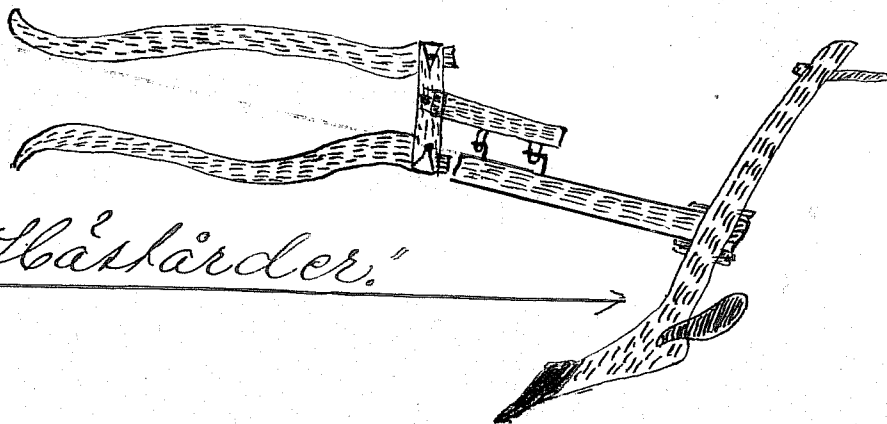
Landskap: Småland. Upptecknat av: Ebbe Wikberg,
 Härad: Uppvidinge, m. f. Adress: Småkra, "Kråksmåla."
 Socken: Högshult, m. f. Berättat av: Lantbr: Erik Jansson.
 Uppteckningsår: 1941. Född år 1892, i Högshults socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

N: 21. f. "Gammaltida" 3-Prillårder."

N: 21. g. "Hästårder."

Skriv endast på denna sida!